

המקום הסודי של ילדי האן

אן צנבל - אצת אבני

יבוקר טוב ילדים! קראה אדמה האננת כשכנסה בבוקר לאן,
 "אדמה, אדמה!!" רצו אליה כל הילדים,
 נכון שיוצאים היום לטיוף? שאלה נצמה,
 כמובן! קדימה, עליכם להתארטן,
 הכינו את תיקי החוקר שלכם, בקבוקי מים וחמש כובע על הראש-
 כך נשמע הבוקר שלנו באן בכל יום שני.

אנחנו, ילדי אן צנבל מטבצת אבני, מאוד אוהבים לטיוף ביישוב היפה שלנו.

מכיוון שאנחנו מטיילים הרבה, אדמה ונירית האננות שלנו עבורנו תיקי חוקר מיוחדים! בתוך התיק ישנה לכוכית מטבצת ובה
 אנו נצלרים כדי לראות ממש מקרוב את כל החרקים, הצפים, האבנים ושאר האוצרות שאנו מוצאים בטיוף. בתיק יש גם פנקס
 וציפרון המשמשים אותנו במהלך הטיוף כאשר אנו מצוניינים לצייר בהשראת הטבע. כמובן שאיננו שוכחים לקחת בתיק בקבוק
 ומקפידים על שתייה מרובה במהלך הטיוף.

במיוחד כשאנו יוצאים לטיוף ארוך וכשחם בחוץ.

יום אחד יצאנו לטיול הכי כיפי ומיוחד בצולמט.

תיכף נגלה לכם למה...

"היום יוצאים לטיול ארוך למקום מיוחד" אמרה אדלה,

"יש, יש, יש" צעקו כל הילדים.

"אהל לאן הולכים?" שאלו הילדה וכרמל,

"זה מקום סודי, אינני יכולה לגלות לכם" צנתה אדלה,

"תגלי לנו, תגלי לנו, בבקשה" ביקשו הילדים,

"לא, עליכם להתאפק, זו הפתעה, כשניצח ליצדנו אתם תגלו למה ואז זה יהיה המקום הסודי שלנו" אמרה אדלה.

הלכנו דרך רחובות היישוב היפה שלנו וירדנו לכיוון השדות, מולנו נפרש הנוף המרהיב, עצרנו בדרכנו וישבנו לצד את

מה שראינו, חלקנו ציור את האקליפטוסים וחלקנו את החרדלים,

חלק אפילו את האפנים שמצאו בדרכנו.

לאחר מנוחה קצרה והפסקת שתיה, המשיכו ללכת,

היינו כבר ממש סקרנים לגלות מהו המקום הסודי עליו דיברה אדלה.

ואלו האנחנו.....

"פרות! הנה פרות! אדמה תראי, יש פה הרבה פרות" צעקו צוחר ואיתי בהתרגשות,

"והנה סוסיים!!" קראו אורי, צלמה ואלה,

"אינה כיף פה, אינה כיף" צעקו כף הילדים יחד ורצו לכיוון הרפת,

בצלי החייט, מרחבי הטבע האדומים והנוף היפהפה, יצרו עבורנו את המקום הכי קסום בצולמ.

התקרבתנו לפרות וטעם לסוסיים, כף כק רצינו אלטף אבא אדמה אמרה שלא כדאי, הפרות נבהלו מאיתנו וכשהתקרבתנו הן פרחו ולצבי הסוסיים אמרה שנה צלול להיות מסוכן. אז רק הסתכלנו עליהם, הם כף הזמן אכלו ואכלו ואכלו...

לאחר מכן, מצאנו מקום נחמד מוצל, שם ישבנו ואכלנו, וכאשר סיימנו רצנו מהר חזרה לפרות ולסוסים.

ואז הגיעה הצת לחזור לבן, היינו כל כך עצובים, לא רצנו ללכת, רצנו להישאר אבל היה כבר מאוחר והחום על הקיץ התחיל להכביד עלינו, אדמה הבטיחה שנחזור למקום הסודי היום שני הבא.

יום שני בהוקר האיץ ואימא סיפרה לנו שאדלה שלחה הודעה על יציאה לטיוף ארוך, התראשנו, מיהרנו להתארגן והלכנו לאן.

בשעה 08:30 בדיוק הסתדרנו כל ילדי האן עם כובע על הראש, מרוחית בקרט האנה ותיקים על האב ובהם ארוחת הוקר וקבוק מי. יצאנו למסע למקום הסודי (אפילו אהורים שלנו לא אילינו מה לה המקום הסודי), בדרכ שרנו שירי ארץ ישראל שלמדנו בן והכי חשוב למדנו לעזור אחד לפני בדרכ..

לאחר האִיכה ארוכה

האנו למקום הסודי שלנו וספ חִיכתה לנו הפתעה....

כהר תאלו...

לפתח האיץ טרקטור ירוק וכדור עם צלצה צנקית ולא הבנו מה יש בתוכה.

הילדים התחילו לנחש,

"יש שם חול" אמר אחד הילדים,

לא נכון, יש שם אוכל לפרות" ענו לו אריאל ותהא.

הטרקטור נכנס לרפת ומהצלצה החל להישבק חזיר ממש כמו ממלצה. הפרות מיד אכלו וצבור מרביתנו הייתה

לו פעם ראשונה שאנו רואים דבר כזה, היה מצניין ומרעש, התלהבנו כל כך! ואז הנהג של הטרקטור, שמו גדי, בא אלינו,

ירד מהטרקטור ואדצה ביקשה ממנו להסביר לנו מה הוא עשה, גדי הסביר ואנחנו שמחנו לשמוע אותו וללמוד.

גדי היה מאוד נחמד אלינו,

הוא התרעש לפאוס אותנו והלמין אותנו להישאר ולראות איך הם מטפלים בפרות ובסוסיים.

לאחר ההסבר פגשנו בחור בשם אור, האחראי לנהל את הרפת. אור הוציא את הסוסיט וסיפר לנו שלסוס הזבן קוראים בל (כמו הנסיכה מהיפה והחיה) וזו בצצט סוסה ולא סוס, ולסוס החוט קוראים חומי.

אור הראה לנו כיצד הוא מנקה את פרסות הסוסיט.

לִקְרַאת סוּף הַטּוֹף רֵאִינוּ אִיךָ מַעֲלִים אֶת הַפְּרוֹת לַמַּסָּאית וּבִיקְשָׁנוּ מֵאֲדָלָה לְהַצִּטֵּא לַיָּד הַמַּסָּאית הַצְּנִיקִית!!

”יִלְדִים מִתְחִילִים לִהְיוֹת חֹט, חוֹגְרִים לְאֵן” אִמְרָה אֲדָלָה,

”לֹא רוֹצִים, לֹא רוֹצִים!”, הִתְעַצְבּוּ הַיִּלְדִים לְעֲנוּה אֶת הַמְּקוֹם,

”אֲנִי יוֹדֵעַת שֶׁאַתָּם נִהְנִים פֹּה, אַתָּם לּוֹמְדִים הַמּוֹן הַטּוֹף שֶׁלָּנוּ פֶּטֶר, אִפִּילוֹ יִצְרַתָּ מִשְׁחִיקִים ”שֶׁל פֶּטֶר” הַכּוּחוֹת עֲצָמֶכֶם,

כִּי אֵת עֲמִית, הוּא מֵצֵא שְׂנֵי כִלִּים לְרוֹקִים בְּרֶכֶת וְעֵשֶׂה מֵהֶם כִּלֵּי נִטְיָנָה, מִדֵּהִים!

”נִכּוֹן, תִּרְאִי אֲדָלָה אִיךָ אֲנִי מִנְאֵן” אִמְרָה עֲמִית בְּהִתְרַגְּשׁוֹת

וּתְרַאוּ אִיךָ אֲנִי הַמְּצֵאִים מִשְׁחָק מִשְׁתִּי אֲבִינִים! אִמְרָה עוֹמֵר וְהִרְאָה לְכוֹלֵם,

”וּוֹאוּ! אֵינָה יוֹפִי עוֹמֵר, אִפְסֵר אֶת?” שֶׁאֵלּוֹ אֹרִי וְתֵהֵא,

”פֶּטֶר, קְחוּ” עוֹמֵר נִתֵּן לָהֶן אֶת לַנְּסוֹת,

אינה מקוט כיפוי!! אפשר לבוא לפה תמיד?," שאלו הדס, אוריאל ואליאן,

"בטח, אנחנו נבוא לכאן כל שבוע, אבל תזכרו, זה המקום הסודי של אן צנבל, אז תגלו לאיך אחד" צנתה אדלה.

"ברור! זה רק המקום שלנו וטעם להורים שלנו לא נגלה את הדרכ לכאן" ענו מוריה וליאט.

"מצוין, עכשיו בואו נחזור לכן כי מתחיל להיות כבר מאוחר" אמרה אדלה.

"אפשר לקנות קרטיבים אצל גבי?" שאלו הילדים,

גבי הוא בעל המכולת אצלנו ביישוב, הוא מאוד נחמד ותמיד פטיולים אנחנו

צוברים דרכו ומרכיב אותו לשלום.

"אממ, לא יודעת, אני אחשוב על זה בדרכ" אמרה אדלה.

